

Wspólna Deklaracja

Ministrów Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Litewskiej i Ukrainy

w sprawie ustanowienia Trójkąta Lubelskiego

Lublin, 28 lipca 2020 r.

Ministrowie spraw zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Litewskiej i Ukrainy uznają wielowiekowe historyczne i kulturalne więzi pomiędzy ich narodami.

Uznają także korzyści płynące z tworzenia coraz silniejszych więzi politycznych, gospodarczych, infrastrukturalnych, bezpieczeństwa i kulturalnych pomiędzy ich krajami we współczesnym świecie.

Zwracają uwagę na aktywność Polski, Litwy i Ukrainy w procesie kształtowania bieżącej sytuacji politycznej, kulturalnej i społecznej Europy Środkowej.

Zarazem podkreślają strategiczne znaczenie zintensyfikowanej współpracy pomiędzy Unią Europejską, NATO i krajami Partnerstwa Wschodniego i zwracają należną uwagę na funkcjonowanie Inicjatywy Trójmorza.

Odnotowują z należną uwagą wspólne zagrożenia w dziedzinie bezpieczeństwa, jak również inne, tj. zagrożenia pandemiczne.

Podkreślają ważną rolę dialogu pomiędzy trzema krajami w wymiarze parlamentarnym, zwłaszcza w ramach Zgromadzenia Parlamentarnego Polski, Litwy i Ukrainy.

Uznają korzyści wynikające z ich trójstronnej współpracy, w szczególności funkcjonowania Litewsko-Polsko-Ukraińskiej Brygady (LITPOLUKRBRIG).

Biorąc pod uwagę trwającą rosyjską agresję na Ukrainę, zobowiązują się do koordynacji swoich działań w celu przestrzegania prawa międzynarodowego, zarówno poprzez współpracę trójstronną, jak i w ramach organizacji międzynarodowych (NATO, Unii Europejskiej, Organizacji Narodów Zjednoczonych, Rady Europy, OBWE).

Deklarują swoje niezmiennie mocne potępienie próby aneksji Autonomicznej Republiki Krymu oraz miasta Sewastopol przez Federację Rosyjską. Nie uznają jej i nigdy tego nie uczynią. Wzywają również Federację Rosyjską do wycofania swoich wojsk z części regionów donieckiego i ługańskiego Ukrainy.

Potwierdzają swoje niezachwiane poparcie dla niepodległości, suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy w ramach międzynarodowo uznanych granic oraz wzywają Federację Rosyjską do zaprzestania agresji wobec Ukrainy, a także czasowej okupacji ukraińskich terytoriów Krymu oraz części regionów donieckiego i ługańskiego Ukrainy.

Potwierdzają swoje mocne poparcie dla europejskich i euroatlantyckich aspiracji Ukrainy oraz przyjmują z zadowoleniem jej europejski wybór.

Odnotowują z satysfakcją przyznanie Ukrainie statusu członka Programu Rozszerzonych Możliwości NATO. Popierają ambicje Ukrainy dotyczące członkostwa w NATO. Przyznanie Ukrainie Planu Działań na rzecz Członkostwa powinno być kolejnym krokiem w tym kierunku.

Ponownie zobowiązują się do pogłębiania i poszerzania polsko-litewsko-ukraińskiej współpracy wojskowej, tak poprzez działania bilateralne i trójstronne, jak również w pełni wykorzystując możliwości tworzone przez NATO.

Potwierdzają trwałe zaangażowanie w rozwój Partnerstwa Wschodniego poprzez poszerzenie i pogłębianie współpracy oraz proponowanie ambitnych i strategicznych celów długoterminowych.

Zobowiązują się do zapewniania wzajemnego wsparcia w walce z pandemią koronawirusa.

Przewidują aktywne działania w celu promocji handlu i inwestycji, zapewniania lepszego dostępu do infrastruktury w regionie i podnoszenia jej jakości poprzez występowanie z ambitnymi projektami promującymi spójność regionu.

Wspierają współpracę Ukrainy z Inicjatywą Trójmorza, a także współpracę w innych formatach regionalnych.

Wspierają skuteczne wdrażanie reform polityczno-ekonomicznych na Ukrainie, biorąc pod uwagę doświadczenia Polski i Litwy oraz najlepsze praktyki wypracowane we współpracy z innymi państwami europejskimi.

Zobowiązują się do wzmacniania kontaktów międzyludzkich i współpracy społeczeństwa obywatelskiego, w tym pomiędzy naukowcami i ekspertami.

By zapewnić osiągnięcie wyżej wymienionych celów Ministrowie podejmują decyzję o stworzeniu trójstronnej platformy współpracy politycznej, ekonomicznej i społecznej pomiędzy Rzeczypospolitą Polską, Republiką Litewską i Ukrainą – Trójkąta Lubelskiego.

Ministrowie decydują się również organizować własne regularne spotkania, także na marginesie spotkań wielostronnych i przy udziale wybranych partnerów.

Decydują się także organizować konsultacje wyższych urzędników ministerstw spraw zagranicznych oraz ustanowić oficerów łącznikowych w ramach ministerstw spraw zagranicznych.